

den Mand, der gaar igjennem hele Lovforslaget; det gaar ud paa, at der skal kunne bekliffes Fuldmægtige for de fraværende myndige Arvinger. Den høitærede Minister yttrede, at vi ved dette Forslag kom til at gaa videre, end vi muligvis ved første Diekast havde tænkt os, idet det kunde komme til at ramme ikke faa, der midlertidig ere fraværende, og kunne have meget god Grund til at være bortreiste. Det kan gjerne være, at det ikke er muligt at drage bestemte Grændser i disse Tilfælde; men jeg tror dog, at det i Reglen vil være Tilfældet, at de, som midlertidigt ere bortreiste, staa i Forbindelse med de tilbageværende Arvinger, saa at det vist ikke vil vare længe, inden de komme tilstede. Naar der næres Frygt for, at en saadan Bestemmelse vil berede Vanskeligheder, saa kan jeg ikke bele denne Frygt; thi jeg kan i saa Henseende aldeles slutte mig til, hvad det erede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Steenstrup) nøglig udtalte, idet jeg tror, at naar vi kunne gaa ud fra, at de Umyndige i Birkeligheden ere fuldt tryggede, og ikke blive forurettede, naar der ansættes Berger til at varetage deres Løv, saa vil det samme være Tilfældet, naar der bekliffes Fuldmægtige til at varetage Umyndiges Løv. Jeg tror heller ikke, at det vil have stor Vanskelighed, thi det vil vel altid kun være enkelte Arvinger, der ere fraværende, og i hvis Sted der vil blive bekliffet Fuldmægtige, og naar det aldeles overveieende flertal i et Bo føler sig fyldestgjort ved at indgaa visse Overenskomster, vil det dog vistnok høre til Sjældenhederne, at det, man er gaaet ind paa, er Noget, hvorved den Enkelte i nogen synderlig Grad bliver forurettet. Jeg tror altsaa, at Frygten for Forslaget under Nr. 14 tilhøds er ubegrundet. Da nu Forslaget i Birkeligheden tilsigter et stort Fremskridt, idet det vil være en meget stor Vættelse for Mange, saa finder jeg, at der er al Grund til at anbefale det, og jeg skulde derfor meget ønske, at det erede Thing vilde understøtte Udalget i dette Punkt. Det næste Punkt, jeg kortelig skal omtale, er Forslaget under Nr. 46 til § 53 angaaende det solidariske Ansvar. Jeg tror ikke, at det meget erede Mindretal har været fuldstændigt heldigt; thi det Forslag, som det her har stillet, vil kunne have farlige Følger, idet jeg ikke ser rettere, end at Arvingerne mulig kunne komme til at overtage et Ansvar af saa vidt Omfang, at de ville have at udrede mere, end Boets Masse indeholder, og for saa vidt maatte blive Tilfældet, anser jeg Forslaget for at være meget uheldigt. — Forslaget under Nr. 69 til § 93, der omhandler Tilfynet, blev imødegaaet af den høitærede Minister, idet han udtalte, at han ikke saae, at der var Grund til at fordrø, at Staten skulde have noget Ansvar, naar det er Private, der foranledige, at deres Midler behandles af det Offentlige; men jeg tror, at der er Grund til at udvide Statens Ansvar saa stærkt som muligt, idet vi jo

allerede have ikke faa Beviser paa, hvorledes det har kunnet blive Tilfældet, at ikke alene Umyndiges Midler have lidt Skade, men at Vedkommende paa flere Maader have kunnet umuliggjøre, at Paagjældende ere komne til deres Ret. Jeg tror nok det kunde være heldigt, om Tilfynet blev saaledes udvidet, at dette ikke kunde finde Sted, og at det kun blev sjældent; at Embedsmænd kunde komme til at forurette Vedkommende, hvad enten disse saa ere Umyndige eller Private. — Den sidste Post, jeg skal omtale er Forslaget under Nr. 70, som gaar ud paa at knytte det foreliggende Forslag til Forslaget om Betaling af Skiftegebyrer. Jeg kan ikke noksom anbefale dette Forslag, idet jeg forøvrigt med Hensyn til dette Punkt skal slutte mig til, hvad der allerede er udtalt af det erede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (H. Nielsen). Jeg siger ligesom han, at hvorvel jeg ikke skal negte, at der i dette Lovforslag indeholdes ikke saa Fremskridt, vil det i Birkeligheden ikke saae nogen væsentlig Betydning, førend Gebyrloven træder i Kraft, og netop af den Grund tror jeg, at det er heldigt, at vi bestandigt fastholde, at disse to Love høre sammen, og at vi holde dem saaledes i Stak imod hinanden, at den ene ikke træder i Kraft før den anden. Jeg skal derfor meget anbefale det høie Thing at stemme for dette Forslag.

Octavius Hansen: Naar jeg med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 5 kom til i mit forrige Foredrag at bruge Ordet „Bøde“, som den høitærede Minister havde lagt særlig Mærke til, saa var det maaske et ikke heldigt Udtryk. Smidlertid bruges „Bøde“ jo ikke blot om Straf, men overhovedet om de Tilfælde, hvor En kommer til at betale for en Anden, hvad enten det er som Straf eller ikke. Min Mening var kun, at de Arvinger, der nærmest fremkalde offentlig Skiftebehandling, ogsaa ere de Nærmeste til at betale for den fremfor dem, som ikke ønske den, efterat først alle Arvinger have erklæret, at de ikke ville have offentlig Skiftebehandling. Jeg skal dog ikke døle herved, efter at den erede sidste Raler nu saa udførlig har omtalt det. Med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 14 bemærkede den høitærede Minister, at man ikke kunde sammenligne Børgen for Umyndige med Børgen for Fraværende, thi Umyndige vare nu en Gang i den Stilling, at de ikke kunne varetage deres Løv. Jeg kan nu ikke se Forskjellen, thi de Fraværende ere netop i samme Tilfælde som de Umyndige, nemlig ikke at kunne varetage deres Løv, og hvis derfor deres Løv skal varetages, maa det ske ved en Anden. Nu er Spørgsmaalet alene, om denne Anden skal være Skifteretten eller en af Skifteretten bekliffet Mand, som bemyndiges til at afgive visse Erklæringer, analoge med dem, som Umyndiges Børgen afgive paa disses Vegne. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 25, at Ordene i § 19